

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobkyně: X, narozená dne X
bytem X
zastoupena zmocněncem X
bytem tamtéž

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2022, č. j.: X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2022, č. j.: X (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zčásti změněno rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2022, č. j.: X, kterým byla žalobkyni pro nesplnění podmínek v § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), ve spojení se čl. 16 Smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení vyhlášené jako sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 29/2003 Sb. m. s. (dále jen „smlouva o sociálním zabezpečení“), zamítnuta žádost o starobní důchod.
2. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí považuje za velmi nešťastné a nehumánní. Žalovaná nepostupovala správně, když nezjistila okolnosti, proč žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nemohla odpracovat zákonem požadovaný počet let. Nebyla ochráněna proti podvodníkům, když s důvěrou investovala částku 6 mil. Kč, což vedlo i ke zhoršení jejího zdravotního stavu a operaci v IKEM dne 19. 7. 2021, invalidita jí vznikla dne 20. 1. 2022.

3. Dne 4. 12. 2023 bylo soudu doručeno vyjádření žalobkyně, že v letech 1976 a 1977 pracovala u „T. f. M.“, v letech 1977 a 1978 u „O. f. D.“, v letech 1978 až 1985 u „E. D.“, potom v České republice byla zaměstnána na Masarykově nádraží a u společnosti D. V. P. v letech 1995 až 1997. V rámci vyjádření ze dne 20. 12. 2023 žalobkyně doplnila, že z důvodu válečného konfliktu na Ukrajině nemůže požádat tamější Penzijní fond o rozhodnutí o přiznání starobního důchodu.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že smlouva o sociálním zabezpečení vstoupila v platnost dne 1. 4. 2003 a je základním kritériem pro hodnocení doby pojištění získaných k tomuto datu, na území kterého smluvního vztahu měl žadatel o důchod k uvedenému dni trvalý pobyt. Měl-li žadatel k 1. 4. 2003 trvalý pobyt na Ukrajině, veškeré doby pojištění získané před tímto dnem podle právních předpisů České republiky jsou považovány za ukrajinské doby pojištění. Žalobkyni byl trvalý pobyt na území České republiky povolen od 16. 6. 2003. Pokud jde o dobu pojištění získanou podle tuzemských předpisů od 1. 4. 2003, žalobkyně byla pouze vedena v evidenci Úřadu práce České republiky v rozsahu 365 dnů. Vzhledem k § 29 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění do doby pojištění potřebné pro vznik nároku na starobní důchod lze tuto dobu započítat jen v rozsahu 80 %, tzn., jde o 79 dnů pojištění. Žalovaná nepostupovala nikterak diskriminačně, když žalobkyni nekrátila na jejích právech. Ve vyjádření ze dne 15. 11. 2023 žalovaná doplnila, že vyzývala zmocněnce žalobkyně k předložení úředně ověřených dokladů nezbytných pro potvrzení doby pojištění Penzijním fondem Ukrajiny. Tvzení o doložení dokladů při podání žádosti o invalidní a starobní důchod se nezakládají na pravdě, neboť nebyly přílohou ani jedné z uplatněných žádostí. Pokud zmocněnec žalobkyně namítá, že nemá její pracovní knížku, a ani nekonkretizuje zaměstnavatele, u nichž pracovala, není doba pojištění prokázána a ukrajinský nositel pojištění o ní nemůže rozhodnout.
5. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
6. Dne 20. 6. 2022 podala žalobkyně žádost o starobní důchod. Do rubriky „Přehled o činnostech a náhradních dobách od ukončení povinné školní docházky až do dne podání žádosti o důchod“ uvedla, že od 1. 9. 1972 do roku 1989 pobývala na Ukrajině – Dnepropetrovskaja oblast, od 26. 12. 1981 do 15. 6. 1989 pečovala o dítě do čtyř let, od 1. 6. 1994 do 30. 6. 1995 pracovala u Českých drah, na období od 1. 10. 2002 do 18. 8. 2010 odkázala na evidenci žalované a k období od 19. 8. 2010 do podání žádosti sdělila, že nepodnikala, nepracovala a nebyla v evidenci úřadu práce. Podle výpisu z ISZR – CIS má žalobkyně povolen trvalý pobyt v České republice od 16. 6. 2003.
7. Na základě této žádosti vydala žalovaná dne 12. 10. 2022 prvoinstanční rozhodnutí, kterým žádost o starobní důchod zamítla pro nesplnění podmínek v § 28 zákona o důchodovém pojištění. Jak je zjevné z odůvodnění, žalobkyně ke dni 20. 6. 2022 získala pouze 79 dnů doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Doby pojištění na území České republiky do 31. 3. 2003 činí 1 rok a 99 dnů v období od 22. 6. 1994 do 31. 3. 1995 a od 1. 10. 2002 do 31. 3. 2003, přičemž byly předány ukrajinskému nositeli pojištění ke zhodnocení ukrajinské důchodové dávky, o kterou žalobkyně žádala.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Jelikož žalobkyně nezískala 1 rok pojištění na území České republiky, nebylo možno přiznat důchodovou dávku. Z připojeného osobního listu důchodového pojištění vyplývá, že žalobkyně byla pojištěna pouze od 1. 4. 2003 do 18. 6. 2003, tzn. 79 dnů.

8. Dne 7. 11. 2022 žalobkyně podala proti prvoinstančnímu rozhodnutí námitky, v nichž nesouhlasila s dobou pojištění starobního důchodu a navrhla nový výpočet a přiznání starobního důchodu.
9. V napadeném rozhodnutí žalovaná pouze změnila zřejmou nesprávnost v označení bydliště žalobkyně ve výroku, ve zbytku potom prvoinstanční rozhodnutí potvrdila. Žalovaná uvedla, že vzhledem k datu narození žalobkyně a výchově dvou dětí činí její důchodový věk 60 let a 8 měsíců. Tohoto věku dosáhla dne 24. 8. 2018, a proto se na ni vztahuje doba pojištění v § 29 odst. 1 písm. j) zákona o důchodovém pojištění, tedy 34 let. Doby pojištění žalobkyně získané do 31. 3. 2003 jsou považovány za ukrajinské doby pojištění a k jejich zápočtu je příslušný ukrajinský nositel pojištění. Ke dni 20. 6. 2022 žalobkyně získala jen 79 dnů tuzemské doby pojištění bez náhradních dob pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. K náhradní době pojištění získané evidencí na Úřadu práce České republiky bylo podle § 29 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění přihlédnuto pouze pro vznik nároku na starobní důchod s tím, že byla započtena jenom v rozsahu 80 %.
10. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podle § 28 zákona o důchodovém pojištění pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.
12. Podle § 29 odst. 1 písm. j) zákona o důchodovém pojištění pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 34 let a dosáhl důchodového věku v roce 2018.
13. Podle čl. 16 smlouvy o sociálním zabezpečení je-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jedné smluvní strany kratší než jeden rok a nevznikne-li na jejím základě nárok na důchod, instituce druhé smluvní strany tyto doby započte, jako by se jednalo o doby získané podle jejích právních předpisů.
14. Podle čl. 39 odst. 4 smlouvy o sociálním zabezpečení doby pojištění získané podle právních předpisů smluvních stran jejich občany ke dni vstupu této smlouvy v platnost budou považovány za doby pojištění té smluvní strany, na jejímž území měl občan k uvedenému datu, nebo naposledy před tímto dnem, trvalý pobyt.
15. Soud konstatuje, že v souvislosti se žalobou proti rozhodnutí správního orgánu žalobce stíhá povinnost konkretizovat žalobní tvrzení (důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí), pokud jde o podstatu tvrzené nezákonnosti, a individualizace, pokud jde o provázání tvrzení s konkrétními okolnostmi daného případu. Žalobce tedy musí poukázat na konkrétní důvod nezákonnosti, v jakém ohledu je rozhodnutí nezákonné, a na individualizované skutkové okolnosti, z nichž tato nezákonnost pramení. Čím obecněji je žalobní bod vymezen, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posoudit ho

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

(rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 As 3/2008-78). V posuzované věci přitom žalobkyně pouze obecně namítla nesprávnost napadeného rozhodnutí, aniž by blíže vyjádřila konkrétní výhrady.

16. Žalobkyně neprokázala, že by žalovaná při rozhodování o její žádosti o starobní důchod postupovala v rozporu se zákonem. Napadené rozhodnutí nevykazuje takové vady, k nimž by soud musel přihlídnout ex offio, jelikož napadené rozhodnutí je srozumitelné a přezkoumatelné, stejně tak i předcházející prvoinstanční rozhodnutí. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí vypořádala s důvodem vedoucím k zamítnutí žádosti o starobní důchod, když podle názoru soudu správně aplikovala příslušná ustanovení zákona o důchodovém pojištění i smlouvy o sociálním zabezpečení. Soud se plně ztotožnil s obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť plně odpovídá předmětné zákonné úpravě. Tvzení žalobkyně o pracovních činnostech na Ukrajině budou předmětem rozhodování ukrajinského nositele pojištění, zatímco tvrzení ke zdravotnímu stavu se týkají řízení o přiznání invalidního důchodu a s projednávanou žalobou věcně nesouvisí. Rovněž soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení a nezjistil žádné skutečnosti, které by byly způsobitelné k jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení žalované. Soud na rozdíl od žalobkyně v této věci neshledal pochybení žalované při vydání napadeného rozhodnutí a sama žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno ve smyslu § 52 správního řádu, nepředložila při podání žaloby ani v průběhu soudního řízení žádné důkazy, na jejichž základě by bylo možno dospět k závěru, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti mající vliv na přiznání starobního důchodu, což by bylo důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované.
17. Soud také připomíná, že v řízení o přiznání starobního důchodu jsou základním důkazním prostředkem evidenční listy důchodového pojištění. To neznamena, že rozhodné skutečnosti nelze prokázat jinak; je možné užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, č. j. 3 Ads 89/2006–65). Pokud měla žalobkyně za to, že evidenční listy v její věci neobsahují přesné či úplné údaje, a proto byla doba pojištění stanovena nesprávně, bylo na ní, aby předložila příslušné důkazy osvědčující dobu pojištění, což ovšem neučinila.
18. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalované žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. května 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně